

Forslag

til

Lov om danske skibes bemanning og om sønæringsbeviser.

Fremsat den 25. oktober 1956 af *ministeren for handel, industri og søfart*.

§ 1.

Denne lov omfatter ethvert dansk skib eller fartøj, krigsskibe dog undtagne.

§ 2.

I denne lov forstås ved:

1. „Handelsskib“: Ethvert af denne lov omfattet skib, med undtagelse af fiskeskibe og lystfartøjer.
2. „Passagerskib“: Skib, der befordrer eller er indrettet til at befordre flere end 12 passagerer.
3. „Fiskeskib“: Skib, der er forsynet med fiskericertifikat.
4. „Tons“: Registertons brutto.
5. „Hestekraft“ (HK): Den for fremdrivningsmaskineriets hovedmaskine eller hovedmaskiner officielt fastsatte hestekraft. Ministeren for handel, industri og søfart fastsætter de nærmere regler for ansættelsen af den officielle hestekraft.
6. „Fyr“: Fyrkanaler i ildrørskedler og brændere i vandrørskedler.
7. „Kystfart“: Fart øst for en linie fra Lindesnæs over Helgoland til Cuxhafen og syd for 58° n. br. i Østersøen.
8. „Indskrænket fart“: Kystfart samt fart i Østersøens nordlige del, Den botniske Bugt og Den finske Bugt samt i Nordsøen øst for 3° ø. lg. og syd for 61° n. br. samt fart langs Grønlands kyster.
9. „Nordeuropæisk fart“: Indskrænket fart samt fart i Den engelske Kanal, på De britiske Øer, Irland, Færøerne, Island og Norges kyst nord for 61° n. br.

10. „Europæisk fart: Fart i europæiske farvande, Middelhavet, Sortehavet og Azovske Hav samt på Marokko, Azorerne, Madeira og Kanariske Øer.

§ 3.

Stk. 1. På ethvert skib eller fartøj skal der være en fører.

Stk. 2. Endvidere skal der om bord være det af hensyn til sikkerhed for menneskeliv på søen og sikring af skibets betryggende drift fornødne mandskab.

H a n d e l s s k i b e.

I. Bemanning.

§ 4.

Stk. 1. På passagerskibe under 20 tons i kystfart skal der som fører være en person, der har duelighedsbevis i sejlads, og som er fyldt 18 år.

Stk. 2. For skibe under 20 tons uden for kystfart kan ministeren for handel, industri og søfart fastsætte bemanningen.

§ 5.

Stk. 1. På skibe af 20 tons og derover skal der være fører og navigationsofficerer med sønæringsbevis i overensstemmelse med nedenstående skemaer.

Stk. 2. På passagerskibe ikke over 500 tons, der har ret til at befordre over 800 passagerer, eller som har ret til at befordre over 500 passagerer og anvendes i fart af mere end 6 timers varighed, skal der til tjeneste om bord være 2 styrmænd.

Stk. 3. Er der på skibe af 20 tons eller derover, men ikke over 50 tons i kystfart foruden føreren ansat en person til tjeneste på dækket, skal denne have duelighedsbevis i sejlads.

A. PASSAGERSKIBE.

Skibets størrelse i tons	Kystfart	Indskrænket fart	Nordeuropæisk fart	Europæisk fart	Fart på alle have
20 og derover, men ikke over 50	Kystskipper	Sætteskipper af 2. grad Person m. due- lighedsbevis i sejlads		Skibsfører af 2. grad Styrmand af 2. grad	
Over 50, men ikke over 100	Kystskipper Person med due- lighedsbevis i sejlads	Sætteskipper af 2. grad Person m. due- lighedsbevis i sejlads		Skibsfører af 2. grad Styrmand af 2. grad	
Over 100, men ikke over 250			Skibsfører af 2. grad Styrmand af 2. grad		
Over 250, men ikke over 500		Skibsfører af 2. grad Styrmand af 2. grad		Skibsfører af 2. grad Styrmand af 2. grad Styrmand af 2. grad, dog kun i skibe over 300 tons	
Over 500, men ikke over 1 400				Skibsfører af 1. grad, Styrmand af 1. grad, Styrmand af 2. grad	
Over 1 400				Skibsfører af 1. grad, Styrmand af 1. grad, 2 styrmænd af 2. grad	

B. IKKE-PASSAGERSKIBE

20 og derover, men ikke over 50	Kystskipper	Sætteskipper af 2. grad Person m. due- lighedsbevis i sejlads	Sætteskipper af 1. grad Sætteskipper af 2. grad	Sætteskipper af 1. grad Sætteskipper af 1. grad
Over 50, men ikke over 100	Kystskipper Person m. due- lighedsbevis i sejlads	Sætteskipper af 2. grad Person m. due- lighedsbevis i sejlads	Sætteskipper af 1. grad Sætteskipper af 2. grad	Sætteskipper af 1. grad Sætteskipper af 1. grad
Over 100, men ikke over 150		Sætteskipper af 2. grad Person m. due- lighedsbevis i sejlads	Sætteskipper af 1. grad Sætteskipper af 2. grad	Sætteskipper af 1. grad Sætteskipper af 1. grad
Over 150, men ikke over 250		Skibsfører af 2. grad Sætteskipper af 2. grad		Skibsfører af 2. grad Styrmand af 2. grad
Over 250, men ikke over 500		Skibsfører af 2. grad Styrmand af 2. grad		Skibsfører af 2. grad Styrmand af 2. grad Sætteskipper af 1. grad, dog kun i skibe over 300 tons
Over 500, men ikke over 1 400		Skibsfører af 1. grad 2 styrmænd af 2. grad		Skibsfører af 1. grad Styrmand af 1. grad Styrmand af 2. grad
Over 1 400				Skibsfører af 1. grad, Styrmand af 1. grad, 2 styrmænd af 2. grad

Stk. 4. På lægtene over 200 tons uden for kystfart skal føreren have bevis som kystskipper.

Stk. 5. I ikke-passagerskibe over 150, men ikke over 200 tons kan der som fører være en sætteskipper af 2. grad i fart udenfor indskrænket fart dog en sætteskipper af 1. grad. Det er herved en forudsætning, at den pågældende i 60 måneder har ført skibe over 20 tons udenfor kystfart. Udenfor nord-europæisk fart kan i sådanne skibe den i

foranstående skema foreskrevne styrmand af 2. grad erstattes af en sætteskipper af 1. grad, der opfylder ovenstående fartsbetingelse. Påtegning om de således erhvervede yderligere rettigheder påføres den pågældendes sønæringsbevis.

§ 6.

Stk. 1. På maskindrevne skibe skal der være maskinofficerer med sønæringsbevis i overensstemmelse med nedenstående skemaer.

A. SKIBE MED MASKINE IKKE OVER 500 HK.

a) Passagerskibe.

1. Motorskibe.

HK	Kystfart	Indskrænket fart	Nordeuropæisk fart	Europæisk fart	Fart på alle have
Ikke over 80	Person med duelighedsbevis i motorpasning (jfr. dog stk. 2)				
Over 80, men ikke over 250	Skibsmaskinist				
Over 250, men ikke over 500	Skibsmaskinmester af 2. grad	Skibsmaskinmester af 2. grad Skibsmaskinist	2 skibsmaskinmestre af 2. grad Skibsmaskinist		

2. Dampskibe.

Ikke over 250	Skibsmaskinist		Skibsmaskinmester af 2. grad Skibsmaskinist		
Over 250, men ikke over 500	Skibsmaskinmester af 2. grad	Skibsmaskinmester af 2. grad Skibsmaskinist	2 skibsmaskinmestre af 2. grad Skibsmaskinist		

b) Ikke-passagerskibe.

1. Motorskibe.

Over 80, men ikke over 250	Person med duelighedsbevis i motorpasning (jfr. dog stk. 2)				
Over 250, men ikke over 400	Skibsmaskinist		2 skibsmaskinister	Skibsmaskinmester af 2. grad 2 skibsmaskinister	
Over 400, men ikke over 500	Skibsmaskinist		2 skibsmaskinister		Skibsmaskinmester af 2. grad 2 skibsmaskinister

2. D a m p s k i b e .

HK	Kystfart	Indskrænket fart	Nordeuropæisk fart	Europæisk fart	Fart på alle have
Ikke over 300	Skibsmaskinist			Skibsmaskinmester af 2. grad. Skibsmaskinist	
Over 300, men ikke over 500	Skibsmaskinist		Skibsmaskinmester af 2. grad Skibsmaskinist		Skibsmaskinmester af 2. grad 2 skibsmaskinister

B. SKIBE MED MASKINE OVER 500 HK.

Over 500, men ikke over 800	Skibsmaskinmester af 1. grad Skibsmaskinmester af 2. grad		Skibsmaskinmester af 1. grad Skibsmaskinmester af 2. grad Maskinassistent	Skibsmaskinchef Skibsmaskinmester af 2. grad Skibsmaskinmester af 3. grad	
Over 800, men ikke over 1 300	Skibsmaskinmester af 1. grad Skibsmaskinmester af 2. grad Maskinassistent		Skibsmaskinchef 2 skibsmaskinmestere af 2. grad		
Over 1 300, men ikke over 2000	Skibsmaskinchef Skibsmaskinmester af 2. grad Maskinassistent	Skibsmaskinchef Skibsmaskinmester af 2. grad Skibsmaskinmester af 3. grad	Skibsmaskinchef 2 skibsmaskinmestere af 2. grad		Skibsmaskinchef Skibsmaskinmester af 1. grad Skibsmaskinmester af 2. grad Maskinassistent
Over 2 000, men ikke over 4 000	Skibsmaskinchef 2 skibsmaskinmestere af 2. grad		Skibsmaskinchef Skibsmaskinmester af 1. grad Skibsmaskinmester af 2. grad	Skibsmaskinchef Skibsmaskinmester af 1. grad Skibsmaskinmester af 2. grad Maskinassistent	Skibsmaskinchef Skibsmaskinmester af 1. grad Skibsmaskinmester af 2. grad 2 maskinassistenter
Over 4 000	Skibsmaskinchef Skibsmaskinmester af 1. grad Skibsmaskinmester af 2. grad Skibsmaskinmester af 3. grad 2 maskinassistenter	Skibsmaskinchef Skibsmaskinmester af 1. grad 2 skibsmaskinmestere af 2. grad 2 maskinassistenter			

Stk. 2. Kan motoren i passagerskibe med motorer ikke over 80 HK og i ikke-passagerskibe med motorer over 80 HK, men ikke over 250 HK ikke betjenes fra styrepladsen, fastsættes motorbetjeningen af ministeren for handel, industri og søfart.

Stk. 3. På ikke-selvbevægende skibe, hvori der er installeret motor over 250 HK eller dampmaskine, skal der være en skibsmaskinist.

Stk. 4. På dobbeltskruede skibe med maskine over 500 HK skal maskinbesætningen være tilstrækkelig til, at der på hver vagt kan være en medhjælper til tjeneste i maskinen foruden den vagthavende maskinmester.

Stk. 5. For at kunne forrette tjeneste som maskinassistent som omhandlet i foranstående skema skal vedkommende have bestået maskinisteksamen.

Stk. 6. Det kan ved kgl. anordning fastsættes, at maskinchefen på skibe med maskineri over 1 000 HK skal have bestået udvidet maskinmestereksamen.

§ 7.

Stk. 1. På maskindrevne skibe over 400 tons skal der være dæksmandskab i overensstemmelse med nedenstående:

Skibets størrelse i tons	Matroser	Let- matroser	Ungmand	Dæks- dreng	Ialt
Over 400, men ikke over 500	1	1	1	1	4
— 500, — — — 1 000	2	2	2	0	6
— 1 000, — — — 1 500	3	2	1	0	6
— 1 500, — — — 2 000	3	2	1	1	7
— 2 000, — — — 2 500	4	2	1	1	8
— 2 500, — — — 3 500	5	2	1	1	9
— 3 500, — — — 5 000	6	2	1	1	10
— 5 000, — — — 6 500	6	2	2	1	11
— 6 500, — — — 8 000	8	2	1	1	12
— 8 000, — — — 9 500	8	3	1	1	13

For skibe over 9 500 tons forøges antallet af matroser med 1 for hver påbegyndt 1 500 tons.

Stk. 2. Skibe over 400, men ikke over 500 tons, der føres af rederen, er undtaget fra foranstående bemanningsregler.

Stk. 3. På skibe over 2 500 tons skal der være ansat 1 bådsmænd; skibsføreren har ret til at udtage bådsmænd, der i øvrigt

medregnes i det foreskrevne antal matroser. Bådsmænd kræves dog ikke i skibe, hvis køl er lagt før den 11. december 1950, og hvori der ikke forefindes een- eller tomandskammer for denne.

Stk. 4. Af det foreskrevne antal matroser kan 1 erstattes af en befaren tømmermand.

Stk. 5. Af det i stk. 1 foreskrevne mandskab for skibe over 500 tons kan 1 letmatros erstattes af 2 ungmænd.

Stk. 6. Dersom en til dæksmandskabet hørende sømand er forhyret således, at han også er pligtig at forrette anden tjeneste end dækstjeneste, kan han ikke medregnes til det foreskrevne dæksmandskab.

§ 8.

Stk. 1. På maskindrevne skibe over 500 tons og med maskine over 500 HK skal der være maskinmandskab i overensstemmelse med nedenstående regler:

a. Kulfyrede dampskibe.

Kulforbrug i tons pr. døgn	Antal fyrbødere
Indtil 3,5.....	1
Over 3,5, men ikke over 7,0.....	2
— 7,0, — — — 11,0.....	3
— 11,0, — — — 15,0.....	4
— 15,0, — — — 19,0.....	6
— 19,0, — — — 23,0.....	7
— 23,0, — — — 27,0.....	8
— 27,0, — — — 31,0.....	9

For skibe, der har et kulforbrug over 31 tons pr. døgn, forøges antallet af fyrbødere med 1 for hver påbegyndt 4 tons.

Ved beregningen af det forudsatte kulforbrug lægges de af rederiet givne oplysninger til grund; i tvivlstilfælde fastsættes kulforbruget af ministeren for handel, industri og søfart.

I skibe, hvor der er foreskrevet 6 fyrbødere og derover, kan 1 fyrbøder erstattes af 1 lempere; er der foreskrevet 8 fyrbødere, kan 2 af disse erstattes af 2 lempere, og er der foreskrevet 9 fyrbødere og derover, kan 3 af disse erstattes af 3 lempere.

b. *Oliefyrede dampskibe.*

Antallet af fyrbødere fastsættes for skibe med ikke over 3 fyr til 2. For skibe med 4, men ikke over 9 fyr fastsættes antallet af fyrbødere til 3, eller hvis maskinens HK overstiger 1 000 til 4. I skibe med over 9 fyr fastsættes antallet af fyrbødere af ministeren.

c. *Motorskibe.*

Motorens HK	Antal motor-mænd
Over 500, men ikke over 1 000	1
— 1 000, — — — 2 000	2
— 2 000, — — — 4 000	3
— 4 000	4

Stk. 2. I ethvert dampskib, der anvendes uden for kystfart, skal der være ansat mindst 3 fyrbødere.

Stk. 3. I skibe, for hvilke der er foreskrevet 3 fyrbødere henholdsvis motormænd eller derover, skal der blandt disse udtages en donkeymand. Nærværende bestemmelse gælder ikke for tankskibe.

II. *Sønæringsbeviser m. v.*

§ 9.

Til erhvervelse af duelighedsbevis i sejlads kræves:

- at vedkommende har bestået en af ministeren for handel, industri og søfart fastsat duelighedsprøve i sejlads;
- at han har bestået en af ministeren fastsat synsprøve.

§ 10.

Til erhvervelse af bevis som kystskipper kræves:

- at vedkommende efter det fyldte 15. år i 36 måneder har gjort dækstjeneste i søgående skibe, hvoraf 12 måneder i skibe mellem 20 og 200 tons.
- at han har bestået kystskippereksamen;
- at han har indfødsret;
- at han er fyldt 23 år;
- at han har bestået en af ministeren for handel, industri og søfart fastsat synsprøve.

§ 11.

Til erhvervelse af bevis som sætteskipper af 2. grad kræves:

- at vedkommende efter det fyldte 15. år i 36 måneder har gjort dækstjeneste i søgående skibe, hvoraf 12 måneder i skibe mellem 20 og 200 tons og 6 måneder i skibe uden for kystfart.
- at han har bestået sætteskippereksamen af 2. grad;
- at han har indfødsret;
- at han er fyldt 23 år;
- at han har bestået en af ministeren for handel, industri og søfart fastsat synsprøve.

§ 12.

Til erhvervelse af bevis som sætteskipper af 1. grad kræves:

- at vedkommende efter det fyldte 15. år i 42 måneder har gjort dækstjeneste i søgående skibe, heraf 12 måneder i skibe mellem 20 og 200 tons, 6 måneder i skibe uden for kystfart og 6 måneder som matros.
- at han har bestået sætteskippereksamen af 1. grad;
- at han har indfødsret;
- at han er fyldt 23 år;
- at han har bestået en af ministeren for handel, industri og søfart fastsat synsprøve.

§ 13.

Til erhvervelse af bevis som styrmand af 2. grad kræves:

- at vedkommende efter det fyldte 15. år har gjort dækstjeneste i skibe af 20 tons eller derover i 46½ måned, hvoraf dels 24 måneder i skibe uden for indskrænket fart og heraf 6 måneder som matros, dels 4½ måned i et af ministeren for handel, industri og søfart godkendt skoleskib;
- at han har bestået styrmandseksamen;
- at han har bestået en af ministeren fastsat synsprøve.

§ 14.

Stk. 1. Til erhvervelse af bevis som styrmand af 1. grad kræves, at vedkommende foruden at opfylde de i § 13, fastsatte betingelser har bestået skibsførereksamen.

Stk. 2. En søofficer af linien, der har bestået afgangsprøven ved søværnets officersskole og har gjort dækstjeneste i søgående skibe i 48 måneder, har ret til at erhverve bevis som styrmand af 1. grad, når han i øvrigt opfylder den i § 13, litra c, fastsatte betingelse.

§ 15.

Stk. 1. Til erhvervelse af bevis som skibsfører af 2. grad kræves:

- a. at vedkommende har bestået styrmands-eksamen;
- b. at han under forhold, hvor bevis som styrmand af 2. grad kræves, har gjort tjeneste
 - 1) i 24 måneder, hvoraf 12 måneder som 1. eller enestyrmand, eller
 - 2) i 60 måneder, hvoraf 36 måneder som 2. styrmand i skibe over 1 400 tons, eller
 - 3) i tilsvarende stillinger i udenlandske skibe;
- c. at han har indfødsret;
- d. at han er fyldt 25 år;
- e. at han har bestået en af ministeren for handel, industri og søfart fastsat syns-prøve.

Stk. 2. 12 måneders sejlads i søværnet kan for søløjtnanter af reserven (navigationslinien) medregnes under den i stk. 1, litra b, udkrævede sejlads som styrmand, dog ikke som 1. eller enestyrmand.

§ 16.

Stk. 1. Til erhvervelse af bevis som skibsfører af 1. grad kræves:

- a. at vedkommende har bestået skibsførereksamen;
- b. at han har gjort tjeneste
 - 1) i 24 måneder under forhold, hvor bevis som skibsfører af 2. grad kræves, eller
 - 2) under forhold, hvor bevis som styrmand af 2. grad kræves, enten i 24 måneder, hvoraf 12 måneder som 1. eller enestyrmand i skibe over 250 tons, eller i 60 måneder, hvoraf 36 måneder som 2. styrmand i skibe over 1 400 tons, eller

- 3) i tilsvarende stillinger i udenlandske skibe;
- c. at han har indfødsret;
- d. at han er fyldt 25 år;
- e. at han har bestået en af ministeren for handel, industri og søfart fastsat syns-prøve.

Stk. 2. En søofficer af linien, der efter at have opfyldt betingelserne for erhvervelse af bevis som styrmand af 1. grad, jfr. § 14, stk. 2, har faret til søs i 12 måneder som officer i søværnet eller som styrmand samt i 12 måneder som 1. eller enestyrmand i skibe over 250 tons, eller i 60 måneder som styrmand, heraf 36 måneder som 2. styrmand, har ret til at erhverve bevis som skibsfører af 1. grad, når han i øvrigt opfylder de foran under litra c—e fastsatte betingelser.

Stk. 3. 12 måneders sejlads i søværnet kan for søløjtnanter af reserven (navigationslinien) medregnes under den i stk. 1, litra b, udkrævede sejlads som styrmand, dog ikke som 1. eller enestyrmand.

§ 17.

Til erhvervelse af duelighedsbevis i motorpasning kræves:

- a. at vedkommende har faret til søs i 6 måneder;
- b. at han er fyldt 18 år;
- c. at han derefter har bestået en af ministeren for handel, industri og søfart fastsat duelighedsprøve i motorpasning.

§ 18.

Til erhvervelse af bevis som skibsmaskinist kræves:

- a. at vedkommende har bestået maskinist-eksamen;
- b. at han har gjort maskintjeneste i søgående damp- eller motorskibe i 12 måneder.

§ 19.

Til erhvervelse af bevis som skibsmaskinmester af 3. grad kræves:

- a. at vedkommende har bestået maskinmestereksamen;

- b. at han har gjort maskintjeneste i søgående damp- eller motorskibe i 12 måneder.

§ 20.

Til erhvervelse af bevis som skibsmaskinmester af 2. grad kræves:

- a. at vedkommende har bestået maskinmestereksamen;
- b. at han har gjort maskintjeneste i søgående damp- eller motorskibe i 24 måneder, hvoraf 18 måneder ved maskin-anlæg over 100 HK.

§ 21.

Til erhvervelse af bevis som skibsmaskinmester af 1. grad kræves:

- a. at vedkommende efter erhvervelse af bevis som skibsmaskinmester af 2. grad har sejlet i 12 måneder i stilling, hvor sådant bevis kræves, eller i tilsvarende stilling i udenlandske skibe;
- b. at han er fyldt 25 år.

§ 22.

Til erhvervelse af bevis som skibsmaskinchef kræves, at vedkommende efter erhvervelse af bevis som skibsmaskinmester af 2. grad har sejlet i 24 måneder i stilling, hvor sådant bevis kræves, eller i tilsvarende stilling i udenlandske skibe.

§ 23.

Stk. 1. De i §§ 18—22 omhandlede sønæringsbeviser giver ret til at gøre tjeneste såvel i dampskibe som i motorskibe, såfremt den pågældende har gjort maskintjeneste i 6 måneder i dampskibe med maskine over 100 HK og 6 måneder i motorskibe. Har den pågældende ikke 6 måneders tjeneste i enten damp- eller motorskibe, gives der beviset påtegning om, at det alene kan anvendes til tjeneste i henholdsvis motorskibe eller dampskibe.

Stk. 2. Tjeneste i motorskib med hjælpekedelanlæg med 180 m² hedeplade og derover anses tillige som tjeneste i dampskib.

§ 24.

For at kunne udmønstres som ungmand, letmatros, matros, bådsmand eller befaren tømmermand skal vedkommende opfylde nedenstående betingelser:

- a. En ungmand skal være fyldt 16 år og have faret til søs i 12 måneder.
- b. En letmatros skal være fyldt 17 år og opfylde de under a. omhandlede betingelser og derefter have faret til søs som ungmand i 12 måneder.
- c. En matros skal være fyldt 18 år og opfylde de under b. omhandlede betingelser og derefter have faret til søs som letmatros i 12 måneder.
- d. En bådsmand skal være fyldt 25 år og have faret til søs som matros i 24 måneder.
- e. En befaren tømmermand skal enten opfylde betingelserne under c. eller have faret til søs i 18 måneder efter udstået læretid som tømrer.

§ 25.

For at kunne udmønstres som fyrbøder, motormand eller donkeymand skal vedkommende opfylde nedenstående betingelser:

- a. En fyrbøder eller motormand skal være fyldt 19 år og have gjort tjeneste ved maskinen eller på fyrpladsen i skibe i 12 måneder. Tjeneste som kulleemper anses som tjeneste på fyrpladsen.
- b. En donkeymand skal være fyldt 23 år og have gjort tjeneste ved maskinen i skibe i 36 måneder, hvoraf 12 måneder som fyrbøder eller motormand.

Fiske skibe.

I. Bemanning.

§ 26.

På fiskeskibe af 20 tons og derover skal der være fører og bedstemænd med sønæringsbevis i overensstemmelse med nedenstående skema:

F. t. l. om danske skibes bemanning og om sønæringsbeviser.

Skibets størrelse i tons	Fart øst for 4° v. lg. og syd for 61° n. br. samt fart på Fær- øerne og Færø Banke	Atlantehavet nord for 35° n. br.		Fart på alle have
		Øst for 30° v. lg. samt i den til- grænsende del af Ishavet	Vest for 30° v. lg. samt den tilgrænsende del af Ishavet	
20 og derover, men ikke over 50	Fiskeskipper af 3. grad Bedstemand med duelighedsbevis i sejlads	Fiskeskipper af 2. grad Bedstemand med bestået kyst- skippereksamen	Fiskeskipper af 1. grad Bedstemand med bestået sætte- skippereksamen af 2. grad	Fiskeskipper af 1. grad Bedstemand med bestået sætte- skippereksamen af 1. grad
Over 50, men ikke over 500	Fiskeskipper af 3. grad Bedstemand med bestået kyst- skippereksamen	Fiskeskipper af 2. grad Bedstemand med bestået kyst- skippereksamen	Fiskeskipper af 1. grad Bedstemand med bestået sætte- skippereksamen af 2. grad	Fiskeskipper af 1. grad Bedstemand med bestået sætte- skippereksamen af 1. grad
Over 500	Fiskeskipper af 2. grad 2 bedstemænd med bestået kystskippereksamen		Fiskeskipper af 1. grad Bedstemand med bestået sætte- skippereksamen af 2. grad Bedstemand med bestået kyst- skippereksamen	Fiskeskipper af 1. grad Bedstemand med bestået sætte- skippereksamen af 1. grad Bedstemand med bestået sætte- skippereksamen af 2. grad

§ 27.

For betjeningen af maskinen i fiskeskibe gælder bestemmelserne i § 6, dog således at der, hvor disse bestemmelser foreskriver, at der i skibe med maskine ikke over 500 HK skal være en skibsmaskinmester af 2. grad, i stedet kan være en skibsmaskinist, der har gjort tjeneste i 12 måneder som sådan.

II. Søværingsbeviser.

§ 28.

Til erhvervelse af bevis som fiskeskipper af 3. grad kræves:

- at vedkommende efter det fyldte 15. år i 24 måneder har gjort tjeneste i søgående fiskeskibe, hvoraf 12 måneder i fiskeskibe over 7 tons;
- at han har bestået kystskippereksamen;
- at han har indfødsret;
- at han er fyldt 21 år;

- at han har bestået en af ministeren for handel, industri og søfart fastsat synsprøve.

§ 29.

Til erhvervelse af bevis som fiskeskipper af 2. grad kræves:

- at vedkommende efter det fyldte 15. år i 36 måneder har gjort tjeneste i søgående fiskeskibe, hvoraf 12 måneder i fiskeskibe over 15 tons;
- at han har bestået sætteskippereksamen af 2. grad;
- at han har indfødsret;
- at han er fyldt 21 år;
- at han har bestået en af ministeren for handel, industri og søfart fastsat synsprøve.

§ 30.

Til erhvervelse af bevis som fiskeskipper af 1. grad kræves, at vedkommende udover at opfylde de i § 29, litra a, c og e fast-

satte betingelser, har bestået sætteskipper-eksamen af 1. grad og er fyldt 25 år,

Lystfartøjer.

I. Bemanning.

§ 31.

På lystfartøjer af 20 tons og derover, men ikke over 100 tons skal der være fører og bedstemand med sønæringsbevis i overensstemmelse med nedenstående skema.

Kystfart	Yachtskipper af 3. grad
Nordeuropæisk fart, dog ikke fart på Island	Yachtskipper af 3. grad Bedstemand med duelighedsbevis i sejlads
Europæisk fart	Yachtskipper af 2. grad Yachtskipper af 3. grad
Fart på alle have	Yachtskipper af 1. grad Yachtskipper af 3. grad

§ 32.

Stk. 1. Ved regler, der fastsættes af ministeren for handel, industri og søfart, kan det bestemmes, at retten til at føre lystfartøj under 20 tons betinges af, at vedkommende godtgør at have fornøden synsevne og kendskab til de internationale søvejsregler.

Stk. 2. For lystfartøj over 100 tons fastsætter ministeren bemanningen.

§ 33.

For betjeningen af maskinen i lystfartøjer af 20 tons og derover gælder de i § 6 for ikke-passagerskibe givne regler. For maskindrevne lystfartøjer under 20 tons kan ministeren for handel, industri og søfart, såfremt forholdene gør det påkrævet, fastsætte den fornødne maskinbetjening.

II. Søværingsbeviser.

§ 34.

Stk. 1. Til erhvervelse af bevis som yachtskipper af 3. grad kræves:

- at vedkommende har bestået kystskippereksamen;
- at han efter det fyldte 16. år i 24 måneder enten har været ejer eller bruger af lystfartøj eller aktivt medlem af en af ministeren for handel, industri og søfart anerkendt motorbåds- eller sejlklub og desuden har bestået den i § 9 omhandlede duelighedsprøve i sejlads;
- at han er fyldt 21 år; og
- at han har bestået en af ministeren fastsat synsprøve.

Stk. 2. Til erhvervelse af bevis som yachtskipper af 2. grad og som yachtskipper af 1. grad kræves, at vedkommende udover at opfylde de ovenfor under litra b—d fastsatte betingelser har bestået henholdsvis sætteskippereksamen af 2. grad og af 1. grad.

Almindelige bestemmelser.

§ 35.

Den, der har gennemgået et kursus på en godkendt sømandsskole, anses for at have erhvervet 3 måneder af den i §§ 10, litra a, 11, litra a, 12, litra a, 13, litra a, 14, stk. 2, 24, litra a, 28, litra a, og 29, litra a, krævede samlede fartstid.

§ 36.

Stk. 1. De i denne lov omhandlede søværingsbeviser udstedes uden betaling og affattes efter forskrifter givet af ministeren for handel, industri og søfart. Den, der erhverver bevis af højere grad, afleverer tidligere erhvervet bevis af lavere grad.

Stk. 2. De i §§ 9 og 17 omhandlede duelighedsbeviser udstedes af den, for hvem duelighedsprøve er aflagt.

Stk. 3. De øvrige beviser udstedes i København af magistraten og uden for København af politimesteren. Endvidere kan beviserne udstedes af henholdsvis navigationsdirektøren og direktøren for maskinmesteruddannelsen.

Stk. 4. Klage over en af de bevisudstedende myndigheder truffet beslutning rettes til ministeren for handel, industri og søfart, hvis afgørelse kan indbringes for domstolene. Sagerne behandles i København ved sø- og handelsretten, uden for København ved søretten.

§ 37.

Stk. 1. Den, der har bevis som styrmand, og som opfylder de i § 12, litra c og d, fastsatte betingelser, anses tillige at have bevis som sætteskipper af 1. grad.

Stk. 2. Den, der har bevis som sætteskipper af 1. grad, anses tillige at have bevis som fiskeskipper af 1. grad og bevis som yachtskipper af 1. grad.

Stk. 3. Den, der har bevis som sætteskipper af 2. grad, anses tillige at have bevis som fiskeskipper af 2. grad og bevis som yachtskipper af 2. grad.

Stk. 4. Den, der har bevis som kystskipper, anses tillige at have bevis som fiskeskipper af 3. grad og bevis som yachtskipper af 3. grad.

Stk. 5. Når der om bord ansættes nogen styrmand (bedstemand) eller maskinmester udover det i denne lov fastsatte antal, skal den pågældende ordentligvis være i besiddelse af sønæringsbevis af mindst samme grad som anordnet for den laveste af de for skibet ved loven foreskrevne stillinger henholdsvis for styrmænd og maskinmestre.

§ 38.

Stk. 1. Et sønæringsbevis kan fratages indehaveren, såfremt det på grund af indehaverens sjælelige eller legemlige tilstand af hensyn til det almene vel skønnes uforvarligt vedblivende at lade den pågældende udøve de ham ved beviset tillagte rettigheder. Den pågældende skal opfordres til overfor ministeren for handel, industri og søfart at erklære, om han underkaster sig denes afgørelse eller ønsker sagen afgjort ved dom. Afgives sådan erklæring ikke inden 14 dage, foranlediger ministeren retssag anlagt mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 2. Ministeren for handel, industri og søfart kan efter ansøgning tilbagegive en person et frataget sønæringsbevis, såfremt de omstændigheder, der har begrundet fratagelsen, ikke længere findes at være tilstede. Dersom ministeren afslår ansøgningen, kan vedkommende begære denne afgørelse prøvet ved domstolene, hvis der er forløbet mindst et år, efter at der er truffet endelig bestemmelse om bevisets fratagelse, og mindst et år, efter at generhvervelse senest er nægtet ham ved dom. Det er en betingelse for af-

gørelsens prøvelse ved domstolene, at den pågældende fremsætter begæring herom overfor ministeren inden 3 uger fra det tidspunkt, da han ved forkyndelse eller anbefalet brev er blevet gjort bekendt med afgørelsen. Ministeren foranlediger herefter retssag anlagt mod vedkommende i den borgerlige retsplejes former. Sager af den i nærværende paragraf omhandlede art behandles i København ved Sø- og Handelsretten, uden for København ved søretten.

Stk. 3. Den til beviserne som kystskipper, sætteskipper af 1. og 2. grad og skibsfører af 1. og 2. grad samt fiskeskipper af 1., 2. og 3. grad knyttede ret til at være fører af skib fortabes, når indehaveren mister indfødsret; ministeren kan dog under særlige omstændigheder gøre undtagelse fra denne bestemmelse. Opnår den pågældende påny indfødsret, skal retten til at føre skib dermed anses for generhvervet.

Stk. 4. Når indehaveren af et sønæringsbevis ved dom frakendes dette, eller de dertil knyttede rettigheder helt eller delvis fortabes, skal beviset i overensstemmelse med de derom i søloven og sømandsloven indeholdte forskrifter snarest tilstilles ministeriet for handel, industri og søfart, der træffer de i den anledning fornødne foranstaltninger.

§ 39.

Hvis et skib udenfor dansk havn mister nogen del af den foreskrevne besætning som følge af sygdom, død, rømning eller andre skibsføreren eller rederiet utilregnelige årsager, skal bestemmelserne i denne lov ikke være til hinder for, at skibsføreren under fornøden hensyntagen til skibets sødygtighed kan fortsætte rejsen; besætningen skal dog snarest gørligt kompletteres. Skibsføreren skal om forholdet indføre fornøden bemærkning i skibsdagbogen eller, hvor skibsdagbog ikke føres, i tilsynsbogen.

§ 40.

Stk. 1. Ministeren for handel, industri og søfart kan under hensyntagen til foreliggende særlige omstændigheder foretage afvigelser fra de i denne lov indeholdte bemanningsregler. Søfartens Fællesråd skal have lejlighed til at udtale sig om, hvilke retningslinier der herved bør følges. Ministeren kan endvidere under særlige om-

stændigheder tillade, at en person, der ikke er i besiddelse af det til den pågældende stilling svarende sønæringsbevis, anvendes i sådan stilling, dog kun for en enkelt rejse eller for et bestemt tidsrum af ikke over 6 måneder.

Stk. 2. Ministeren kan under særlige omstændigheder tillade udstedelse af sønæringsbevis, uanset at de for erhvervelse af det pågældende bevis fastsatte krav ikke fuldtud er opfyldt. Fritagelse for opfyldelse af eksamens- og fartskrav kan dog kun gives, forsåvidt den pågældende skønnes på anden måde at have forskaffet sig tilstrækkelig teoretisk og praktisk uddannelse, og fritagelse for opfyldelse af krav om indfødsret kun efter forud indhentet erklæring fra Søfartens Fællesråd.

§ 41.

Tvistigheder vedrørende et skibs bemanning kan indbringes for Søfartens Fællesråd, der efter foretagen undersøgelse afgiver indstilling til ministeriet for handel, industri og søfart.

§ 42.

Ved kgl. anordning fastsættes, under hvilke betingelser uddannelse og tjeneste i søværnet kan danne grundlag for erhvervelse af de i denne lov omhandlede sønæringsbeviser, bortset fra de i §§ 14 og 16 omhandlede beviser som henholdsvis styrmænd af 1. grad og skibsfører af 1. grad.

§ 43.

Under forudsætning af gensidighed kan Kongen efter overenskomst med Finland, Island, Norge og Sverige fastsætte, at personer med gyldig sønæringsadkomst i et af de nævnte lande er berettiget til at gøre tjeneste i danske skibe i tilsvarende stilling, som hans sønæringsadkomst giver ham adgang til.

§ 44.

Stk. 1. Når danske skibe ud- og indklareres eller sættes i fart, påhviler det vedkommende myndigheder at påse overholdelsen af de i denne lov foreskrevne regler efter de anvisninger, som derom gives af ministeren for handel, industri og søfart, og i det omfang, ministeren nærmere bestemmer.

Stk. 2. Overtrædelse af denne lov eller de i dens medfør udstedte forskrifter straffes med bøde.

Stk. 3. I København hører sagerne under Sø- og Handelsretten, uden for København under søretten.

§ 45.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft den 1. april 1957 dog således, at de i loven indeholdte bemanningsbestemmelser først finder anvendelse på det enkelte skib fra det tidspunkt, da det første gang efter lovens ikrafttræden afgår fra dansk havn eller red, dog senest 6 måneder efter lovens ikrafttræden. I tiden indtil lovens bestemmelser kan træde i kraft for det enkelte skib, gælder de hidtidige bestemmelser.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 50 af 28. februar 1916, lov nr. 201 af 1. april 1919, lov nr. 73 af 31. marts 1928, lov nr. 476 af 11. december 1950, samt § 7, sidste stk., i lov nr. 231 af 7. juni 1952 om sømandsuddannelse.

§ 46.

Denne lov gælder ikke for Færøerne.

Midlertidige bestemmelser.

§ 47.

Stk. 1. De forinden ikrafttrædelsen af sønæringsloven af 28. februar 1916 erhvervede sønæringsbeviser hjemler deres indehavere samme ret som hidtil.

Stk. 2. Ministeren for handel, industri og søfart bemyndiges til at fastsætte vilkår, hvorunder indehavere af sønæringsbeviser som de i det foregående stykke omhandlede opnår adgang til at erhverve lige ret med indehaverne af de i nærværende lov omhandlede beviser.

Stk. 3. De i henhold til sønæringsloven af 28. februar 1916 med senere ændringer erhvervede sønæringsbeviser anses at svare til de i nærværende lov omhandlede som nedenfor angivet:

Bevis som	Svarer til bevis som
Kystskipper.....	kystskipper
Sætteskipper.....	sætteskipper af 2. grad
Skibsfører.....	skibsfører af 1. grad

Bevis som	Svarer til bevis som
Styrmænd	styrmand af 1. grad
Maskinpasser	skibsmaskinist
Motorpasser	skibsmaskinist
Undermester	skibsmaskinmester af 3. grad
Maskinmester af 2. klasse . . .	skibsmaskinmester af 1. grad
Maskinmester af 1. klasse . . .	skibsmaskinichef
Fiskeskipper af 2. klasse . . .	fiskeskipper af 3. grad
Fiskeskipper af 1. klasse . . .	fiskeskipper af 2. grad
Lystsejler	yachtskipper af 3. grad

Stk. 4. Den, der har fået den i § 9 i sønæringsloven af 28. februar 1916 med senere ændringer omhandlede påtegning på sit bevis som styrmand, anses at have bevis som skibsfører af 2. grad.

Stk. 5. Den, der har fået den i § 18 i sønæringsloven af 28. februar 1916 med senere ændringer omhandlede påtegning på sit bevis som fiskeskipper af 1. klasse, anses at have bevis som fiskeskipper af 1. grad.

Stk. 6. Bevis som motorpasser giver ikke ret til at gøre tjeneste i dampskib under forhold, hvor bevis som skibsmaskinist kræves.

Stk. 7. Ministeren kan tillade en person, der ikke er i besiddelse af sønæringsbevis, men som på fyldestgørende måde godtgør, at han forinden denne lovs ikrafttræden lovligt har gjort tjeneste under forhold, hvor der nu udkræves sådant bevis, fremdeles at gøre sådan tjeneste.

§ 48.

Stk. 1. Indtil udgangen af året 1967 ligestilles eksaminer aflagt i henhold til lov om navigationsundervisningen af 28. februar 1916 med senere ændringer eller til

lov af 19. marts 1930 om eksaminer for skibsmaskinister m. m. med de eksaminer, der i henhold til nærværende lov kræves til erhvervelse af de enkelte sønæringsbeviser som nedenfor angivet:

	ligestilles med
Kystskipperprøven	kystskippereksamen
Sætteskipperprøven	sætteskippereksamen af 2. grad
Styrmandseksamen	styrmandseksamen
Skibsførereksamen	skibsførereksamen
Den udvidede fiskeskipperprøve	sætteskippereksamen af 1. grad
Maskinpasserprøven	maskinisteksamen
Motorpasserprøven	maskinisteksamen
Den almindelige maskinisteksamen	maskinmestereksamen
Den udvidede maskinisteksamen	udvidet maskinmestereksamen

Stk. 2. Den, der har bestået motorpasserprøven, vil dog kun kunne erhverve bevis som skibsmaskinist, såfremt han godtgør at have arbejdet mindst 24 måneder på et smede- eller maskinværksted samt enten at have deltaget i mindst 3 måneder i betjening af motor eller ved attest fra indehaveren af et godkendt maskinværksted, som forfærdiger motorer, godtgør, at han besidder fornødent hendskab til motorbetjening. Et i henhold til denne bestemmelse erhvervet bevis som skibsmaskinist giver alene ret til at gøre tjeneste om bord i motorskib.

§ 49

For de sejlskibe med hjælpemotor, de ved nærværende lovs ikrafttræden er indført i skibsregistret, kan der ikke stiller større krav til bemanning end efterdens lovgivning, der er ophævet ved § 45.

Bemærkninger til lovforslaget.

Under 27. februar 1947 nedsatte handelsministeren en af repræsentanter for de søfarende, rederne, fiskerierhvervet og administrationen bestående kommission, Søfartskommissionen af 1947, med bl. a. den opgave at overveje spørgsmålet om revision af sønæringsloven af 28. februar 1916 med senere ændringer og at gøre indstilling herom til ministeriet.

Om kommissoriets nærmere indhold, om den per-

sonelle sammensætning og tilrettelæggelse af arbejdet såvel som de resultater, kommissionen er kommet til, henvises til den til folketingets medlemmer omdelte, af kommissionen i januar 1956 afgivne 4. betænkning. Det bemærkes, at lov nr. 476 af 11. december 1950 om midlertidigt tillæg til sønæringsloven, der byggede på den af kommissionen i april 1948 afgivne 2. betænkning, forsåvidt angår be-

stemmelserne om bemanning af danske skibe, med enkelte ændringer er optaget i nævnte 4. betænkning.

Nærværende lovforslag følger i det store og hele den af kommissionens flertal afgivne indstilling, dog er der på de nedenfor angivne punkter af de angivne grunde foretaget visse, i det væsentlige redaktionelle afvigelser fra det af kommissionen udarbejdede forslag til lov om danske skibes bemanning og om sønæringsbeviser. Med hensyn til begrundelsen i øvrigt for lovforslagets bestemmelser henvises til bemærkningerne i kommissionens fornævnte 4. betænkning.

Til § 1.

Tilføjelsen af ordet „dansk“ tilsigter at tydeliggøre det område, hvorpå loven finder anvendelse.

Til § 2.

Den i kommissionens forslag som pkt. 4 optagne definition af et lystfartøj er udgået under hensyn til, at forslaget til lov om skibes registrering ikke indeholder særlige bestemmelser om certifikater til lystfartøjer.

I et nyt pkt. 6 er optaget definition af fyr i dampskibe, medens den tilsvarende bestemmelse i § 8, stk. 1, litra c, er udgået.

Til § 4.

I overensstemmelse med den systematiske opdeling af §§ 4 og 5 er § 4, stk. 3 i kommissionens forslag overført til § 5 som nyt pkt. 4.

Til § 5.

Der henvises til bemærkningerne til § 4.

Som det fremgår af kommissionsbetænkningen, side 52, har kommissionens flertal indstillet, at der indføres en dispensationspraksis, hvorved der gives sætteskipperere, der har sejlet i 5 år, adgang til at føre skib indtil 200 tons, dog kun sætteskipperere, der fører eget skib, Handelsministeriet kan tiltræde flertallets forslag, men må finde det ønskeligt, at en dertil sigtende bestemmelse optages i lovens tekst. I overensstemmelse hermed foreslås det i lovforslagets § 5 at indføje en bestemmelse om, at sætteskipperere, der i 5 år har ført skib over 20 tons uden for kystfart, kan føre skib indtil 200 tons inden for det fartsområde, i hvilket vedkommende i øvrigt er berettiget til at føre skib. Ligeledes har man foretaget en tilsvarende ændring for så vidt angår sætteskipperes adgang til at være styrmænd. En begrænsning til kun at lade denne regel omfatte ret til at føre eget skib foreslås undladt, dels fordi en sådan begrænsning ikke kan sikkerhedsmæssigt begrundes, dels fordi den vil

medføre betydelige praktiske vanskeligheder. I §§ 10—12 er den deri optagne tonnagegrænse på 150 tons i overensstemmelse hermed ændret til 200 tons.

Til § 6.

Den i kommissionens forslag, side 70, indeholdte fodnote til 1. rubrik i skemaerne a og b må karakteriseres som en selvstændig bestemmelse og er derfor indsat som nyt stk. 2, idet der i skemaernes nævnte rubrikker er foretaget de fornødne henvisninger.

Til § 7.

Den i sidste punktum under skemaet i stk. 1 i kommissionsforslaget indeholdte bestemmelse vedrørende skibe, der føres af rederen, er af samme grund som under § 6 anført indsat som nyt stk. 2.

Stk. 6 i kommissionsforslaget, der i øvrigt er en gentagelse af § 4, stk. 6, i lov nr. 476 af 11. december 1950, er ikke medtaget i nærværende lovforslag, idet bestemmelsen skønnes at være uden væsentlig betydning, efter at der i en årrække mellem Dansk Dampskibsrederiforening og Sømandenes Forbund i Danmark har bestået en aftale om, at aspiranter ikke indgår i den ved den nævnte lov foreskrevne underordnede dæksbesætning.

Til § 8.

Skema b. er formuleret om til almindelig lovtekst, og paragraffen er i øvrigt omredigeret væsentligt, idet der dog ikke hermed er tilsigtet nogen realitetsændring af kommissionens forslag.

Til § 9.

Det er hensigten at lade godkendte sømandsskoler afholde duelighedsprøver, således at de elever, der ønsker det og kan bestå, får mulighed for at erhverve duelighedsbevis ved afgang fra skolerne.

Til § 10.

I de af kommissionsforslagets paragraffer, i hvilke det som betingelse for erhvervelse af sønæringsbevis er foreskrevet, at vedkommende skal have faret til søs og forrettet sømandstjenese i søgående skib, er udtrykket „faret til søs“ udgået, idet det anses som dækket af udtrykket „i søgående skib“. I §§ 10—13 er udtrykket „sømandstjeneste“ ændret til „dækstjeneste“.

For at undgå i de enkelte paragraffer at gentage bestemmelsen om, at gennemgået kursus på godkendt sømandsskole medregnes med 3 måneder i den samlede fartstid, er en hertil sigtende generel bestemmelse optaget som en ny § 35. Endvidere er det fundet rimeligt også at medregne sådant kursus i den for erhvervelse af sønæringsbevis

som fiskeskipper foreskrevne sejlads, og fornøden henvisning til §§ 28 og 29 er foretaget.

Til § 13.

Efter den af kommissionen foreslåede formulering var det uklart, om sejltid i godkendt skoleskib ud over de foreslåede 4½ måned kunne erstatte noget af den i litra a, pkt. b, omhandlede 3½ års sejltid i det omfang, sejladsen i øvrigt var kvalificerende. Da det skønnes rimeligt, at sådan evt. overskydende sejltid godskrives vedkommende sømand, er der i den her foreliggende formulering søgt rådet bod på dette forhold.

Af godkendte skoleskibe findes for tiden „Danmark“ og „Georg Stage“.

Til § 20.

I litra b. er ordet „medhjælpertjeneste“ udgået, da ordet anses dækket af udtrykket „maskintjeneste“. Der er ikke herved tilsigtet nogen ændring i bestående praksis.

Til § 31.

Bestemmelsen i stk. 2 i kommissionsforslaget er flyttet til § 32 som stk. 1, jfr. bemærkningerne hertil.

Til § 32.

Ifølge den gældende sønæringslovs § 20, sidste stk., kan ministeren for handel, industri og søfart bestemme, at personer, der ønsker at føre lystfartøjer af ringere størrelse end de, for hvilke der er foreskrevet bemandingsregler, skal godtgøre at have normal synsevne og kendskab til de internationale søvejsregler. Denne bestemmelse er noget mere vidtgående end den af kommissionen i § 31, stk. 2, foreslåede, hvorefter sådanne regler kun kan udstedes for førere af lystfartøjer over 4 tons. Imidlertid viser erfaringerne, at netop de mindste lystfartøjer frembyder størst ulempe for større skibe, mens lystfartøjer over 4 tons som regel vil være tilsluttet en sejlklub, af hvilke der i de fleste gøres et stort arbejde med hensyn til højnelse af lystsejlernes kvalifikationer, således at der af sådanne fartøjsførere som hovedregel vil blive udvist tilstrækkelig forsigtighed under sejladsen. Under hensyn hertil har man derfor som stk. 1 optaget den i gældende lovs § 20, sidste stk., indeholdte hjemmel, der må anses som mest formålstjenlig. Kravet om duelighedsbevis i sejlads er herved fraveget, men det synes også — bortset fra, at en eventuel gennemførelse af kravet vil medføre megen og vanskelig administration — at være et ret stort og unødvendigt krav til sådanne personer, idet normal synsevne og kendskab til søvejsreglerne må anses som tilstrækkeligt betryggende for den øvrige skibsfart.

Til ny § 35.

Der henvises til bemærkningerne til § 10, 2. stk. Nummereringen af de efterfølgende paragraffer er ændret, idet nummeret på den tilsvarende paragraf i kommissionens forslag er anført i parentes i bemærkningerne.

Til § 37. (36)

Det må under hensyn til den videregående praktiske og teoretiske uddannelse, en person med bevis som styrmand har gennemgået, anses som rimeligt, at han, når han iøvrigt opfylder de for erhvervelse af bevis som sætteskipper af 1. grad fastsatte betingelser med hensyn til alder, indfødsret og synsevne, får samme rettigheder som en sætteskipper af 1. grad, og der er derfor som nyt stk. 1 indsat bestemmelse herom.

Som nyt stk. 5 er optaget den i gældende lovs § 24, sidste stk., indeholdte bestemmelse, idet det er sædvane i store skibe at antage styrmænd og maskinmestre, der er overtallige efter lovens bestemmelser, men som har selvstændigt ansvar ombord. Efter den videregående graduering af bemandingsforskrifterne vil der dog kunne opstå tilfælde, hvor skibe i begrænset fart skal have officerer med større bevisend i tilsvarende skibe i udvidet fart. I sådanne tilfælde findes den fornødne hjemmel til at dispensere i § 40, og nærværende bestemmelse er udformet for at tydeliggøre, at dispensation i sådanne tilfælde vil blive givet.

Til § 38. (37)

Bestemmelserne om fratagelse af sønæringsbevis foreslås i overensstemmelse med principperne for rettighedsfratagelse i senere lovgivning affattet således, at fratagelse kun kan ske ved dom, såfremt den pågældende ikke ønsker at underkaste sig administrativ afgørelse.

Til § 39. (38)

En skibsfører må i et og alt være ansvarlig for skibets sødygtighed, således som det kommer til udtryk i søloven og i loven om tilsyn med skibe. En henvisning hertil i nærværende lov skønnes derfor unødvendig og kan i givet fald virke vildledende og give anledning til misforståelser.

Til § 40. (39)

Den i paragraffens stk. 2 indeholdte bestemmelse, hvorefter fritagelse for opfyldelse af det i lovforslagets §§ 10, 11, 12, 15, 16, 28 og 30 opstillede krav om indfødsret kun kan gives efter forud indhentet erklæring fra Søfartens Fællesråd, har givet anledning til dybtgående overvejelser, idet det af flere

grunde kan kritiseres, at Søfartens Fællesråd får indseende i sager af denne art, der ofte ifølge sagens natur må være stærkt personligt prægede.

Bestemmelsen har imidlertid været en forudsætning for enighed om det samlede, af kommissionen udarbejdede lovforslag, og handelsministeriet har derfor ment at burde følge kommissionens forslag.

Til ny § 43.

Under hensyn til det arbejde, der allerede er indledt med henblik på gennemførelse af Nordisk Råds rekommandation nr. 25 om ligestilling af nordiske søfolk (kommissionsbetænkningen side 66) finder handelsministeriet det påkrævet, at der tilvejebringes hjemmel til under forudsætning af gensidighed at kunne anerkende de i Finland, Island, Norge og Sverige udfærdigede beviser for

førere, navigationsofficerer og maskinofficerer som ligestillet med tilsvarende danske sønæringsbeviser, og en dertil sigtende bestemmelse er derfor optaget i lovforslaget.

Til § 45. (43)

Hjemlen til at lade gennemgået kursus på godkendt sømandsskole i visse tilfælde medregne som faktisk sejltid har hidtil været at finde i § 7, sidste stk., i lov nr. 231 af 7. juni 1952 om sømandsuddannelse, og det er derfor naturligt at ophæve nævnte bestemmelse ved nærværende lovs ikrafttræden.

Til ny § 46.

I overensstemmelse med lovens inddeling er kommissionsforslagets § 47 flyttet hen som ny § 46.